

KULTURA | SZTUKA | HISTORIA | KINEMA | KUCHNIA | KRAJOWA
CULTURA | ARTE | HISTORIA | KINEMA | KUCHNIA | KRAJOWA

VIS ARTE

**DÍA DEL
COLONO POLACO
EN ARGENTINA**

**DZIEŃ POLSKIEGO
OSADNIKA W ARGENTYNIE**

**ARTISTA
CHILENO
EN POLONIA**

**ARTYSTA Z CHILE
W POLSCE**

**INAUGURACIÓN DE
LA PLAZA
AMÉRICA LATINA
EN LA CIUDAD DE
VARSOVIA**

**CEREMONIA OTWARCIA
SKWERU AMERYKI
ŁACIŃSKIEJ W WARSZAWIE**

PORTADA

STRONA TYTUŁOWA

Cuándo visitaste Polonia por primera vez y por qué elegiste este país? Cuéntanos un poco de tu historia.

Visité la primera vez el año nuevo del 2015 hacia 2016 y vine porque tenía una pareja de amigos polaca-brasileño que vivían aquí y yo en ese entonces vivía en España. Entonces me invitaron a pasar el año nuevo con ellos.

Por qué vine a Polonia? Porque no sabía nada de Polonia, pero conocía a esta amiga polaca así es que quería venir.

Kiedy po raz pierwszy odwiedziłeś Polskę i dlaczego wybrałeś właśnie ten kraj? Opowiedz nam trochę o sobie.

Po raz pierwszy odwiedziłem Polskę na przełomie 2015 i 2016 roku, w Sylwestra. Przyjechałem, bo miałem parę znajomych — Polkę i Brazylijczyka — którzy tu mieszkali, a ja wtedy mieszkalem w Hiszpanii. Zaprosili mnie, żebym spędził z nimi Nowy Rok.

Dlaczego Polska? Bo nic o niej nie wiedziałem, ale znałem tę koleżankę Polkę i skoro chciałem gdzieś pojechać, to czemu nie?

CARTA

EDITORIAL

LIST REDAKCYJNY

Bienvenidos a la primera revista digital en español y polaco un proyecto creado con pasión, ideas frescas y una visión global desde Polonia para el mundo.

Nace un nuevo espacio de encuentro, de conocimiento y de inspiración. Aquí hablaremos de lo que nos mueve, nos conecta y nos transforma: salud, ciencia, tecnología, arte, redes sociales, cultura y mucho más.

Esta revista es un puente entre lenguajes, culturas y maneras de ver el mundo. Queremos crear comunidad, compartir información de valor y abrir conversaciones que trasciendan fronteras.

¡Gracias por ser parte de este inicio!

La primera revista digital desde Polonia escrita en polaco y español. ¡Esto recién comienza!

Con cariño,
J. Walle

Witamy w pierwszym cyfrowym magazynie w języku hiszpańskim i polskim, projekcie stworzonym z pasją, świeżymi pomysłami i globalną wizją z Polski na świat.

Powstaje nowa przestrzeń spotkań, wiedzy i inspiracji. Będziemy tutaj mówić o tym, co nas porusza, łączy i zmienia: zdrowie, nauka, technologia, sztuka, media społecznościowe, kultura i wiele więcej.

Ten magazyn to most między językami, kulturami i sposobami postrzegania świata. Chcemy budować społeczność, dzielić się wartościową wiedzą i otwierać rozmowy, które przekraczają granice.

Dziękujemy, że jesteś częścią tego początku!

Pierwszy magazyn cyfrowy z Polski, napisany po polsku i po hiszpańsku. To dopiero początek!

Z serdecznymi pozdrowieniami,
J. Walle

El contenido no puede ser reproducido total o parcialmente sin citar la fuente y la liga a la página www.vistularte.pl

El contenido tiene fines informativos y de entretenimiento exclusivamente.

Las respuestas de entrevistas, contenido de los artículos particulares y los anuncios es responsabilidad exclusiva de los autores y los anunciantes y no refleja necesariamente el punto de vista de la revista **VISTULARTE** y **ALIVE TODAY FOUNDATION**.

El contenido de los anuncios publicitarios, así como el producto o servicio que ofrecen es responsabilidad exclusiva de cada anunciante.

(c) 2016-2025 ALIVE TODAY FOUNDATION.

Todos los derechos reservados.

¿Te interesa colaborar con nosotros?

Escríbenos un mensaje a vistularte@gmail.com

Zawartość nie może być powielana w całości lub w części bez podania źródła i linku do www.vistularte.pl

Zawartość służy wyłącznie celom informacyjnym i rozrywkowym.

*Odpowiedzi na wywiady, treść poszczególnych artykułów i reklam jest wyłączną odpowiedzialnością autorów i reklamodawców i niekoniecznie odzwierciedla poglądy magazynu **VISTULARTE** i **ALIVE TODAY FOUNDATION**. Za treść reklam, jak również za produkt lub usługę, które oferują, odpowiada wyłącznie reklamodawca.*

(c) 2016-2025 ALIVE TODAY FOUNDATION.

Wszelkie prawa zastrzeżone.

Chcesz z nami współpracować?

Wyślij nam wiadomość e-mail na adres vistularte@gmail.com

JUNIO / CZERWIEC 2025

KULTURA | SZTUKA | HISTORIA | NAUKA | TRENDY | SIECI SPOŁECZNOŚCIOWE
CULTURA | ARTE | HISTORIA | CIENCIA | TENDENCIAS | REDES SOCIALES

VISTULARTE

Esta revista electrónica es una creación de la Fundación "Alive Today Foundation".

Ten e-magazyn jest dziełem Fundacji "Alive Today".

<http://www.alivetoday.org>

KRS **0000651571**

NIP **6762518425**

FUNDADOR "ALIVE TODAY FOUNDATION"
Y GESTION "VISTULARTE"
ZAŁOŻYCIEL FUNDACJI "ALIVE TODAY"
I ZARZĄDZANIE "VISTULARTE"

Juan Walle

REDACCIONES ARTYKUŁY I REDAKCJA

Anna Kraus

Beata Sylwestrzak

Weronika Bazydło

ARTE Y DISEÑO GRÁFICO
PROJEKT ARTYSTYCZNY I GRAFICZNY

Juan Walle

PUBLICIDAD
REKLAMA

vistularte@gmail.com

FOTOGRAFÍAS FOTOGRAFIE

FOTOGRAFÍAS Y ANIMACIONES
FOTOGRAFIE I ANIMACJE

90% de nuestras fotografías y animaciones son realizadas con Inteligencia artificial (AI), así que los derechos son propiedad de Alive Today Foundation, en caso de lo contrario se dará el reconocimiento al fotógrafo.

90% naszych fotografii i animacji powstaje przy użyciu sztucznej inteligencji (AI), dlatego prawa autorskie należą do fundacji Alive Today Foundation; w przeciwnym wypadku, autorstwo zostanie przypisane fotografowi.

ÍNDICE INDEKS

6

207. ANIVERSARIO
DE LA MUERTE DEL
GEN. DĄBROWSKI.

207. ROCZNICA
ŚMIERCI GEN.
DĄBROWSKIEGO.

12

INAUGURACIÓN DE
LA PLAZA
AMÉRICA LATINA
EN LA CIUDAD DE
VARSOVIA

CEREMONIA OTWARCIA
SKWERU AMERYKI
ŁACINSKIEJ W WARSZAWIE

20

ARTISTA
CHILENO
EN POLONIA

ARTYSTA Z CHILE
W POLSCE

DÍA DEL COLONO POLACO EN ARGENTINA

DZIEŃ POLSKIEGO
OSADNIKA W ARGENTYNIE

28

34

SPEEDWAY

CARRERAS DE PISTA DE TIERRA

WYŚCIGI NA BRUDNYM TORZE

COLECCIÓN STUDIOLO. CANDELA A. SOLDEVILLA

MUJERES EN EL COLECCIONISMO

KOLEKCJA STUDIOLO.
CANDELA A. SOLDEVILLA – W
GABINECIE MYŚLI I IDEI
KOBIECY – KOLEKCJONERKI

38

46

OSIEDLE PRZYJAŹŃ

DISTRITOS MISTERIOSOS DE VARSOVIA

TAJEMNICZE WARSZAWSKIE DZIELNICE

A detailed oil painting of General Jan Dąbrowski. He is depicted from the chest up, wearing a dark blue military coat with ornate silver braided epaulettes and a high collar with red and white decorative elements. He has a white cravat and a blue sash. On his left chest, he wears several medals, including a large red cross and a smaller gold medal. He has dark, wavy hair and a serious expression. The background is a soft, cloudy sky.

**207. ANIVERSARIO
DE LA MUERTE DEL
GEN. DĄBROWSKI.**

**207. ROCZNICA
ŚMIERCI GEN.
DĄBROWSKIEGO.**

Hace 207 años murió el general Jan Henryk Dąbrowski, creador de las Legiones Polacas y general del ejército del Ducado de Varsovia. A él está dedicado el himno nacional de Polonia.

207 lat temu zmarł generał Jan Henryk Dąbrowski, twórca Legionów Polskich i generał armii Księstwa Warszawskiego. To jemu dedykowany jest hymn państwowy Polski.

Jan Henryk Dąbrowski nació el 2 de agosto de 1755 en Pierzchowiec, cerca de Bochnia, y falleció el 6 de junio de 1818 en Winna Góra, en la región de Gran Polonia. La escuela primaria de su localidad natal lleva su nombre.

Jan Henryk Dąbrowski urodził się 2 sierpnia 1755 roku w Pierzchowcu w pobliżu Bochni, a zmarł 6 czerwca 1818 roku w Winnej Górze w Wielkopolsce. W miejscowości jego narodzin tamtejsza szkoła podstawowa nosi jego imię.

Inicios de su actividad militar

En 1770 comenzó su servicio militar como cadete en el ejército sajón. En 1779 participó en la campaña de sucesión bávara. En 1780, ya con el grado de teniente, ingresó en la guardia electoral en Dresde. Se unió al ejército polaco en 1792 como vicebrigadier, jurando entonces lealtad a la Confederación de Targowica.

Juliusz Kossak:

El general Jan Henryk Dąbrowski al frente de las Legiones
Generał Jan Henryk Dąbrowski na czele Legionów

Królewska rezydencja i sztuka

W 1770 roku rozpoczął służbę wojskową jako podchorąży armii saskiej. W 1779 roku uczestniczył w kampanii o sukcesję bawarską. W 1780 roku, już w stopniu porucznika, wstąpił do gwardii elektorskiej w Dreźnie. Do wojska polskiego dołączył w 1792 roku jako wicebrigadier. Przysiągł wówczas wierność konfederacji targowickiej.

Dąbrowski participó en la insurrección de Kościuszko y, por su papel en la defensa de Varsovia, fue ascendido al grado de general. Durante el levantamiento conoció a Józef Wybicki, futuro autor de la canción "Mazurka de Dąbrowski".

El 18 de noviembre de 1794 fue capturado por los rusos cerca de Radoszyce. Tras la caída de la insurrección, rechazó ofertas para servir en los ejércitos prusiano y ruso. Logró escapar y, atravesando Sajonia, llegó a París el 30 de septiembre de 1796.

Dąbrowski tomó parte en el levantamiento kościuszkowski, y por su parte en la defensa de Varsovia avanzó al rango de general. Durante la insurrección conoció a Józef Wybicki, futuro autor de la canción „Mazurek Dąbrowskiego”.

El 18 de noviembre de 1794 el general fue capturado por los rusos cerca de Radoszyce. Después de la caída del levantamiento no aceptó la oferta de servicio en el ejército prusiano ni ruso. Logró escapar y, pasando por Sajonia, llegó a París, donde llegó el 30 de septiembre de 1796.

Creación de las Legiones Polacas

Comenzó entonces las gestiones para crear las Legiones Polacas dentro del ejército francés. A mediados de noviembre se trasladó a Milán, sede principal del comandante del Ejército de Italia, el general Napoleón Bonaparte. Aunque en un principio Napoleón no se mostró favorable a la idea, con el tiempo —entre otros motivos, gracias a la mediación del general Amilkar Kosiński— logró convencerlo.

El 9 de enero de 1797, en Milán, el general Dąbrowski firmó un acuerdo con el gobierno de la República Cisalpina para la creación de las Legiones Polacas en Italia. Para financiar este proyecto, vendió las tierras de Pierzchowiec que habían pertenecido a su padre, el coronel Jan Michał Dąbrowski. La creación de las Legiones inspiró la obra más famosa de Wybicki.

Utworzenie Legionów Polskich

Comenzó las gestiones para la creación de las Legiones Polacas en el ejército francés. A mediados de noviembre fue a Milán, sede principal del comandante del Ejército de Italia, el general Napoleón Bonaparte. Aunque inicialmente Napoleón no estaba favorable a esta idea, con el tiempo —entre otros motivos, gracias a la mediación del general Amilkar Kosiński— logró convencerlo.

El 9 de enero de 1797 en Milán el general Dąbrowski firmó un acuerdo con el gobierno de la República Lombardesa para la creación de las Legiones Polacas en Italia. Para financiar este proyecto, vendió las tierras de Pierzchowiec, que pertenecían a su padre, el coronel Jan Michał Dąbrowski. La creación de las Legiones inspiró la obra más famosa de Wybicki.

La entrada a Poznań en 1807
Wjazd do Poznania w 1807 roku

JAN HENRYK DĄBROWSKI.
Wjazd do Poznania

1807.

El general Dąbrowski prometió a los voluntarios la ciudadanía lombarda, junto con la posibilidad de regresar a su patria cuando Lombardía fuera libre y segura. En mayo de 1797, las Legiones contaban con unos 7.000 soldados, en su mayoría polacos. Al principio combatieron bajo el mando de Bonaparte en Rimini, Verona y junto al lago de Garda. Dąbrowski dirigía la I Legión, entre otros lugares, en el río Trebbia y en Reggio; también participó en la toma de Roma. Tras la batalla de Marengo, Bonaparte le encargó la creación de dos nuevas legiones.

El 16 de julio de 1797, la ciudad de Reggio fue incorporada a la nueva República Cisalpina, que sustituyó a la República de Lombardía. En el desfile solemne por la ciudad participaron por primera vez también las Legiones. Wybicki quedó impresionado por el espectáculo de los uniformes polacos.

Canto en honor a las Legiones y a Dąbrowski

En honor a las formaciones militares polacas, Józef Wybicki escribió en 1797 la Canción de las Legiones Polacas en Italia, que fue recibida con entusiasmo por los soldados.

Generał Dąbrowski obiecał ochotnikom obywatelstwo lombardzkie z możliwością powrotu do ojczyzny, gdy Lombardia stanie się wolna i bezpieczna. W maju 1797 roku Legiony liczyły około 7 tysięcy żołnierzy, w większości Polaków. Na początku walczyły pod komendą Bonapartego pod Rimini, Weroną i nad jeziorem Garda. Dąbrowski dowodził I Legią, m.in. nad Trebbią i pod Reggio; uczestniczył również w zdobyciu Rzymu. Po bitwie pod Marengo Bonaparte zlecił mu utworzenie dwóch nowych legionów.

16 lipca 1797 roku miasto Reggio zostało przyłączone do nowej Republiki Cisalpińskiej, powstałej w miejsce Republiki Lombardzkiej. W odświętnym marszu przez miasto po raz pierwszy uczestniczyły również Legiony. Wybicki był pod wrażeniem widoku polskich mundurów.

Utwór na cześć Legionów i Dąbrowskiego

Na cześć polskich formacji wojskowych Józef Wybicki napisał w 1797 roku „Pieśń Legionów Polskich we Włoszech”, entuzjastycznie przyjętą przez żołnierzy.

La letra fue adaptada a una melodía popular de mazurca, conocida en Pomerania y Podlaquia desde mediados del siglo XVIII.

El canto recibió el título de Mazurca de Dąbrowski y, tras la Primera Guerra Mundial y el restablecimiento de la independencia de Polonia, se convirtió en himno nacional. La versión actual fue adoptada oficialmente el 26 de febrero de 1927 mediante una circular emitida por Felician Sławoj Składkowski, entonces ministro del Interior.

El himno contiene referencias directas a las Legiones de Dąbrowski en Italia y al anhelo de regresar a la patria:

«Polonia aún no ha perecido,
Mientras nosotros vivamos.
Lo que nos quitó la fuerza extranjera,
Lo recuperaremos con la espada.
¡Marcha, marcha, Dąbrowski,
Desde la tierra italiana a Polonia!
Bajo tu guía
Nos uniremos con el pueblo.»

Los últimos años del general

Dąbrowski no cesó su actividad militar y, desde 1802, permaneció al servicio del ejército italiano. El 3 de noviembre de 1806, en Poznań, tras la victoria de Jena y la entrada del ejército francés en tierras polacas, emitió junto con Józef Wybicki un llamamiento a un levantamiento en la Gran Polonia contra las tropas prusianas.

En 1807, como comandante de la llamada III Legión —parte del ejército polaco— participó, entre otras acciones, en la liberación de territorios polacos en la orilla izquierda del Vístula: tomó Tczew, participó en el asedio de Gdańsk y en la batalla de Friedland.

Słowa utworu podłożono pod ludową melodię mazurka, popularnego na Pomorzu Gdańskim i Podlasiu od połowy XVIII wieku.

Pieśń zyskała tytuł „Mazurek Dąbrowskiego” i po I wojnie światowej, wraz z odzyskaniem niepodległości przez Polskę, stała się hymnem państwowym. Obecna wersja hymnu została oficjalnie przyjęta 26 lutego 1927 roku w okólniku wydanym przez Felicjana Sławoja Składkowskiego, ówczesnego ministra spraw wewnętrznych.

W hymnie znajdują się bezpośrednie odniesienia do Legionów Dąbrowskiego we Włoszech i powrotu do ojczyzny:

„Jeszcze Polska nie zginęła,/ Kiedy my żyjemy./ Co nam obca przemoc wzięła,/ Szablą odbierzemy./ Marsz, marsz Dąbrowski,/ Z ziemi włoskiej do Polski./ Za twoim przewodem/ Złączym się z narodem.”

Dalsze losy generała

Dąbrowski nie zakończył działalności wojskowej, a od 1802 roku pozostawał w służbie włoskiej. 3 listopada 1806 roku w Poznaniu, po zwycięstwie pod Jeną i wkroczeniu armii francuskiej na ziemie polskie, wraz z Józefem Wybickim wydał odezwę wzywającą do powstania wielkopolskiego przeciwko wojskom pruskim.

W 1807 roku jako dowódca tzw. III Legii, będącej częścią wojsk polskich, brał udział m.in. w wyzwolaniu ziem polskich na lewym brzegu Wisły – zdobywał Tczew, uczestniczył w oblężeniu Gdańska i w bitwie pod Frydlandem.

Juliusz Kossak:
¡Marcha, Marcha, Dąbrowski!
Marsz, marsz Dąbrowski!

Tras la derrota de Napoleón, Dąbrowski regresó a Varsovia y fue nombrado jefe del Comité de Organización Militar, encargado de formar el ejército del Reino de Polonia. Recibió el título de general de caballería y ocupó el cargo de senador-voivoda.

Debido al deterioro de su salud, renunció a sus funciones públicas y se retiró a su propiedad en Winna Góra, en el Gran Ducado de Poznań. Allí falleció el 6 de junio de 1818.

Entrada del general Jan Henryk Dąbrowski en Roma
Wjazd generała Jana Henryka Dąbrowskiego do Rzymu

Po klęsce Napoleona Dąbrowski powrócił do Warszawy i został szefem Komitetu Organizacyjnego Wojskowego, którego celem było utworzenie armii Królestwa Polskiego. Otrzymał tytuł generała jazdy i pełnił funkcję senatora-wojewody.

Ze względu na pogarszający się stan zdrowia zrezygnował z funkcji publicznych i osiadł w swoim majątku w Winnej Górze w Wielkim Księstwie Poznańskim. Tam zmarł 6 czerwca 1818 roku.

Escrito por: **BEATA SYLWESTRZAK**

Skwer

Ameryki Łacińskiej

INAUGURACIÓN DE LA PLAZA AMÉRICA LATINA EN LA CIUDAD DE VARSOVIA

CEREMONIA OTWARCIA
SKWERU AMERYKI
ŁACINSKIEJ W WARSZAWIE

América Latina llega a Varsovia. La inauguración de la nueva Plaza América Latina tuvo lugar el viernes 13 de junio, un día nada desgraciado. La representante del alcalde de Varsovia, Rafał Trzaskowski, junto con la Embajada de Argentina, representada por la Embajadora Alicia Irene Falkowski, y la Embajada de Colombia, representada por Juan Sebastián Bayona Díaz, Primer Secretario de Relaciones Exteriores, encabezaron la ceremonia de apertura.

Ameryka Łacińska przybywa do Warszawy. Inauguracja nowego Placu Ameryki Łacińskiej odbyła się w piątek, 13 czerwca – dnia, który okazał się zupełnie niepechowy. W wydarzeniu wzięła udział przedstawicielka prezydenta m.st. Warszawy Rafała Trzaskowskiego, a także JE Ammbasador Argentyny, Alicia Irene Falkowski, oraz Juan Sebastián Bayona Díaz, pierwszy sekretarz ds. zagranicznych z Ambasady Kolumbii.

Ceremonię rozpoczęły trzy przemówienia, pełne wdzięczności i dumy. Pani Ambasador Republiki Argentyny, Alicia Irene Falkowski, podkreśliła znaczenie tego wydarzenia jako owocu wspólnej pracy wszystkich ambasad, zainicjowanej przez GRULAC (Grupę Ameryki Łacińskiej i Karaibów), oraz kontynuowanej przez ich poprzedników, którzy rozpoczęli starania o utworzenie placu w stolicy Polski.

Ambasador zaznaczyła, że jest to „przestrzeń, która inspirowa do pokoju, zrozumienia, refleksji, przyjaźni i zaprasza do zbliżenia się tętniącej życiem kultury latynoamerykańskiej do pięknej i tysiącletniej kultury Polski”.

El evento comenzó con tres discursos llenos de agradecimiento y orgullo. La estimada embajadora de la República Argentina, Alicia Irene Falkowski, destacó la importancia de este acto como resultado del trabajo conjunto de todas las embajadas, impulsado por GRULAC (el Grupo de América Latina y el Caribe), e iniciado por quienes las precedieron, sentando las bases para la creación de esta plaza en la capital de Polonia.

La embajadora subrayó que se trata de “un espacio que inspira a la paz, al entendimiento, a la reflexión, a la amistad, y que invita a que la vibrante cultura latinoamericana se acerque a la hermosa y milenaria cultura de Polonia”.

El acto incluyó la plantación de tres araucarias, árboles coníferos perennes característicos de Chile y Argentina. Los embajadores y representantes de las embajadas también develaron una placa conmemorativa de la nueva plaza en tres idiomas: español, polaco y portugués. Un símbolo de la amistad y de las duraderas relaciones diplomáticas entre Polonia y América Latina.

W ramach uroczystości posadzono trzy araukarie – wiecznie zielone drzewa iglaste znane m.in. z Chile i Argentyny. Przedstawiciele ambasad odsłoniли również tablicę pamiątkową nowego placu w trzech językach: hiszpańskim, polskim i portugalskim. Tablica stanowi symbol przyjaźni i wieloletnich relacji dyplomatycznych między Polską a krajami Ameryki Łacińskiej.

Al final, todos los presentes tuvieron el placer de degustar comidas típicas de varios países latinoamericanos, preparadas especialmente para la ocasión. Los sabores mexicanos, venezolanos, peruanos, brasileños, argentinos y chilenos, junto con las animadas conversaciones entre latinoamericanos y polacos, llenaron de calidez e inclusión la celebración: una verdadera muestra de la presencia latina en Varsovia.

Na zakończenie wydarzenia uczestnicy mieli okazję spróbować potraw z różnych krajów latynoamerykańskich, przygotowanych specjalnie na tę okazję. Smaki kuchni meksykańskiej, wenezuelskiej, peruwiańskiej, brazylijskiej, argentyńskiej i chilijskiej oraz rozmowy między Latynosami a Polakami nadały uroczystości serdeczny, otwarty charakter – co uwydatniło prawdziwą latynoską obecność w Warszawie.

La nueva plaza espera ahora a todos los que buscan un momento de descanso y tranquilidad.

Nowy plac zaprasza wszystkich, którzy szukają chwili wytchnienia i spokoju.

Escrito por/Autorka: **Weronika Bazydło**

Fot.: **J. Walle, Weronika Bazydło**

REVISA NUESTROS NUMEROS ANTERIORES

SPRAWDŹ NASZE POPRZEDNIE WYDANIA

ARTISTA CHILENO EN POLONIA

ARTYSTA Z CHILE
W POLSCE

Cristhian

¿Cuándo visitaste Polonia por primera vez y por qué elegiste este país? Cuéntanos un poco de tu historia.

Visité la primera vez el año nuevo del 2015 hacia 2016 y vine porque tenía una pareja de amigos polaca-brasileño que vivían aquí y yo en ese entonces vivía en España. Entonces me invitaron a pasar el año nuevo con ellos.

Por qué vine a Polonia? Porque no sabía nada de Polonia, pero conocía a esta amiga polaca así es que quería venir.

¿Tu conexión con el arte, por qué decidiste dedicarte a los tatuajes?

Es parte de emigrar también, emigrar y reinventarse. Uno cuando sale del país tiene que ponerse creativo y yo siempre pinté, simplemente aquí empecé a hacer dinero con eso, pero siempre en realidad pinté. Siempre donde viví pinté un mural desde pequeño, así es que aquí empecé a venderlas.

Twoje związki ze sztuką — dlaczego zdecydowałeś się zająć tatuażami?

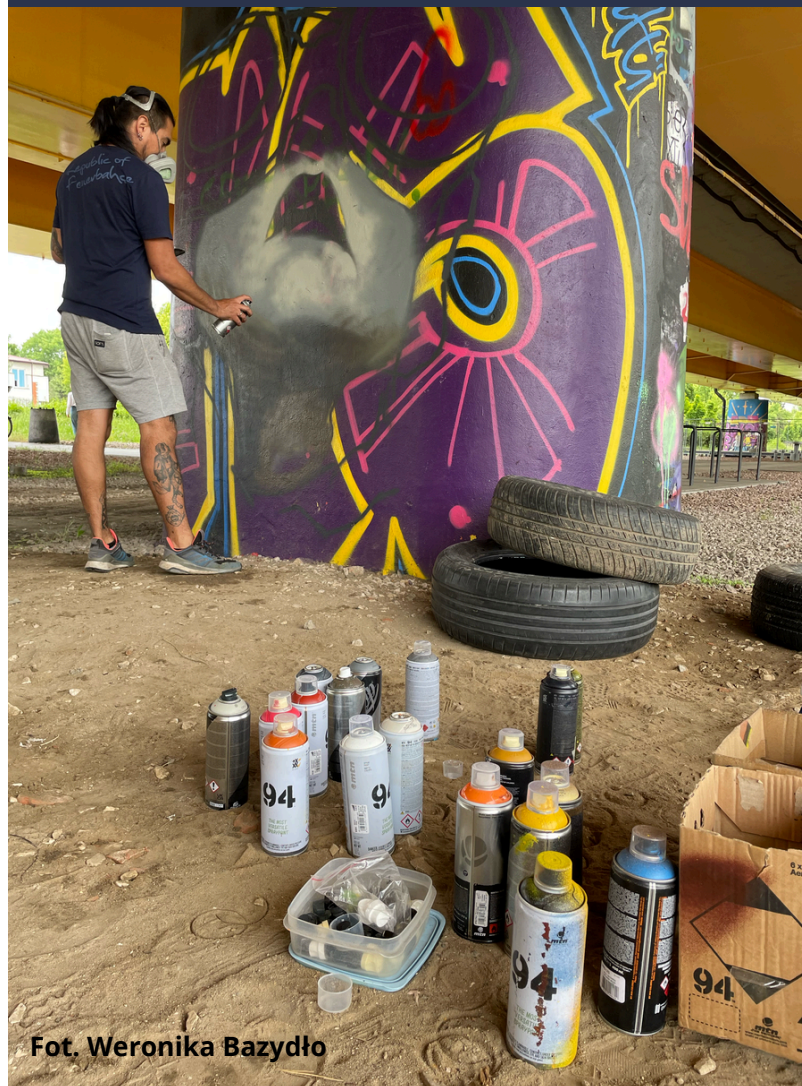
To też część emigracji — wyjeżdżasz i musisz się na nowo odnaleźć. Kiedy opuszczasz swój kraj, musisz być kreatywny. Ja zawsze malowałem, ale dopiero tutaj zacząłem na tym zarabiać. W rzeczywistości zawsze malowałem — odkąd byłem dzieckiem, to gdzie mieszkalem, tam zostawiałem mural. Tutaj zacząłem je sprzedawać.

@Translartor

Kiedy po raz pierwszy odwiedziłeś Polskę i dlaczego wybrałeś właśnie ten kraj? Opowiedz nam trochę o sobie.

Po raz pierwszy odwiedziłem Polskę na przełomie 2015 i 2016 roku, w Sylwestra. Przyjechałem, bo miałem parę znajomych — Polkę i Brazylijczyka — którzy tu mieszkali, a ja wtedy mieszkalem w Hiszpanii. Zaprosili mnie, żebym spędził z nimi Nowy Rok.

Dlaczego Polska? Bo nic o niej nie wiedziałem, ale znałem tę koleżankę Polkę i skoro chciałem gdzieś pojechać, to czemu nie?

Fot. Weronika Bazydło

¿Hay un vínculo latino con tus diseños, con tus tatuajes, murales?

No siempre, a veces intento como sacar provecho de eso y entregar un mensaje o algo así, pero la verdad no siento que intente incorporarlo en cada trabajo, por ejemplo, esto no tiene nada que ver con mis raíces.

¿Qué quisieras mostrar o qué muestras tú con tus murales?

En este caso quiero representar como una víctima de conflictos bélicos, un niño que tal vez no entiende completamente lo que está ocurriendo, pero si es una víctima.

¿Cuál es tu experiencia con los polacos?

¿Cómo ha sido tu experiencia con ellos?

¿Qué opinas de ellos?

Actualmente estoy en una etapa de reencontrarme con la cultura polaca porque yo viví aquí el 2018 pero no hablaba polaco, entonces mi opinión era muy distinta. Actualmente pienso que son gente muy entregada, cuesta como llegar a ese momento, pero tienen un concepto de amistad muy fuerte, a diferencia de nosotros los latinos que es más superficial. Tengo mi familia allá porque estoy casado, entonces mis suegros son como mis papás aquí. Me caen bien, me caen bien los polacos, buena onda, están locos.

Fot. Weronika Bazydło

Czy w twoich projektach — tatuażach, muralach — widać latynoskie wpływy?

Nie zawsze. Czasem próbuję to wykorzystać, żeby przekazać jakiś komunikat, ale szczerze mówiąc, nie próbuję tego świadomie wcielać w każdą pracę. Na przykład ten projekt, o którym teraz mówimy, nie ma nic wspólnego z moimi korzeniami.

Co chcesz przekazać swoimi muralami?

W tym konkretnym przypadku chcę pokazać ofiarę konfliktów zbrojnych — dziecko, które może nie rozumie w pełni, co się dzieje, ale mimo to jest ofiarą.

Jakie są twoje doświadczenia z Polakami? Jak oceniasz kontakty z nimi?

Obecnie jestem na etapie ponownego odkrywania polskiej kultury. W 2018 roku mieszkalem już w Polsce, ale nie mówiłem po polsku, więc moje odczucia były zupełnie inne. Teraz uważam, że Polacy to bardzo oddani ludzie. Trudno się do nich zbliżyć, ale mają silne poczucie przyjaźni — inne niż u nas, Latynosów, gdzie wszystko jest bardziej powierzchowne. Mam tu rodzinę — jestem żonaty, więc moi teściowie są dla mnie jak rodzice. Lubię Polaków. Są fajni, w porządku, trochę szaleni.

¿Qué te sorprendió de Polonia cuando llegaste la primera vez?

El frío, hermano, el frío 100%. Nunca sentí una weá así en mi cuerpo. Hasta el día de hoy me sorprende. Pero cuando vine aquí el año nuevo de 2016, habían -19 grados en las montañas y no lo podía creer. Pensé que era algo que no existía.

¿Qué les dirías a los chilenos que tienen la intención de venir acá a Polonia?

Vale la pena visitar Polonia, vale la pena que se armen de paciencia y que abracen a la familia porque les va a hacer falta. Pero en general que vengan nomás a la vida. Ah, bueno, sí daría un consejo que Polonia un poco hostil en cuanto al proceso migratorio y todo ese tema relacionado a la burocracia. En todos lados en realidad. Pero si nunca emigraste, prepárate porque independiente de que sea Polonia u otro país, el proceso va a estar de perro, como decimos en Chile.

Co cię najbardziej zaskoczyło, gdy pierwszy raz przyjechałeś do Polski?

Zimno, stary, w 100%. Nigdy w życiu nie czułem czegoś takiego na własnym ciele. Do dziś mnie to zaskakuje. Kiedy przyjechałem tu na Sylwestra 2016, w górach było -19°C i nie mogłem w to uwierzyć. Myślałem, że takie coś nie istnieje.

Co powiedziałbyś Chilijczykom, którzy chcą przyjechać do Polski?

Warto odwiedzić Polskę. Trzeba uzbroić się w cierpliwość i mocno przytulić rodzinę przed wyjazdem, bo będzie jej brakować. Ale ogólnie: po prostu przyjeżdżajcie i żyćcie. Aha, no i jedna rada — Polska bywa trochę nieprzyjazna, jeśli chodzi o migrację i całą biurokrację. Zresztą, jak wszędzie. Ale jeśli nigdy wcześniej nie emigrowałeś, przygotuj się — bo niezależnie czy to Polska, czy inny kraj, ten proces będzie trudny. Jak to mówimy w Chile — „de perro” (jak pieski los).

¿Por qué crees que los polacos deben visitar Chile?

Ya, creo que un *mindfuck* para ellos va a ser disfrutar de navidades, una época que aquí es muy familiar en casa, como tres días en casa seguido, porque el tiempo así te obliga a pasar la navidad así. Pero en Chile deberían ir a pasarla así, con short y polera en la playa. Ese es el mayor *mindfuck* que les puedo recomendar.

¿Y por qué los polacos deberían visitar Chile?

Deberían visitar Chile porque es diferente, tiene absolutamente todo. Si te gusta la montaña, hay montaña, si te gusta el océano, hay océano. Deberían simplemente ir a ver cómo se vive con más calorcito y además que no son tan diferentes, se van a sentir como en casa un poco, yo creo, solo que los *pierogis* son horneados.

¿Qué te gustaría que los extranjeros supieran acerca de Chile?

Me gustaría que los extranjeros sepan que Chile es uno de los países más raperos del mundo, que hay mucha cultura callejera. Que más de la mitad del país vive en una realidad que no se muestra en la tele y que en general si no estuviste en Chile probablemente conoces otra realidad.

Co chciałbyś, żeby obcokrajowcy wiedzieli o Chile?

Chciałbym, żeby wiedzieli, że Chile to jeden z najbardziej „raperskich” krajów świata. Jest tam mnóstwo kultury ulicznej. Ponad połowa kraju żyje w rzeczywistości, której nie pokazuje telewizja. Jeśli nigdy nie byłeś w Chile, prawdopodobnie znasz tylko wersję eksportową, a nie prawdziwe życie.

Dlaczego uważasz, że Polacy powinni odwiedzić Chile?

Bo to będzie dla nich niezłe zderzenie z rzeczywistością — wyobraźcie sobie Święta Bożego Narodzenia, które tutaj są bardzo domowe, trzy dni siedzenia w domu, bo pogoda do tego zmusza... A w Chile można je spędzić w krótkich spodenkach i koszulce, na plaży. To największe „mindfuck”, jaki mogę im polecić.

Dlaczego jeszcze Polacy powinni odwiedzić Chile?

Bo to zupełnie inny świat, Chile ma wszystko — są góry, jest ocean. Powinni po prostu pojechać i zobaczyć, jak się żyje w cieplejszym klimacie. Poza tym, nie jesteśmy aż tak różni — poczują się trochę jak w domu. Tylko że pierogi są tam pieczone.

¿Diferencias culturales entre Chile y Polonia?

Diferencias. Voy a partir hablando de algo que es muy interesante. En Chile a veces uno conoce a alguien y lo invita a la casa ss como tu amigo de inmediato. Emborracharse con alguien, irse de fiesta, ya es como épico, un amigo ya cercano y que es al final algo súper falso, superficial. Aquí en Polonia, que te inviten a la casa, loco, es ya un momento especial y siento que eso es una diferencia drástica. El concepto de amistad que aquí es real, duro y tal vez alguien te va a decir, tal vez alguien no te va a dejar irte a casa en tu auto borracho porque eso significa amistad para ellos. En Chile es un concepto más superficial y no es tan comprometido como aquí.

¿Qué otra diferencia hay? Tantas, loco. Esa es la más dura para mí.

¿Hay algo en Polonia que te gustaría ver de Chile, y viceversa?

Algo polaco que me gustaría ver en Chile es la limpieza en la calle, pero lo más importante, la seguridad. Salir de la fiesta a las 3:00 de la mañana, volver a casa sin preocuparte. Poder ir a estudiar y llevar tu computador en la mochila sin preocuparte. Si tienes hijo, que tenga 5 años y se vaya al colegio solo en bus, sin preocuparte. Y algo que me gustaría de Chile ver aquí es que a veces uno va caminando y se mira con otra persona por casualidad y sonreírse. Eso como la cercanía.

¿Y de Chile en Polonia?

Eso me gustaría ver aquí, eso que la gente si va caminando por la calle y se cruza las miradas, que se sonría. Claro. O si te cruzas ahí en la escalera con un vecino del departamento de al frente, igual que se son, sonría, que te diga buen día. Eso.

Jakie są różnice kulturowe między Chile a Polską?

Zacznę od czegoś ciekawego. W Chile, jak poznasz kogoś nowego, to od razu zapraszasz go do domu — jesteście od razu „przyjaciółmi”. Jeśli razem się upijecie, pójdziecie na imprezę, to już jest epickie — bliska przyjaźń. Ale to wszystko jest powierzchowne, fałszywe. W Polsce, jeśli ktoś zaprosi cię do domu, to znaczy, że to naprawdę coś znaczy. Tutaj przyjaźń jest prawdziwa i głęboka. Ktoś może ci nawet nie pozwolić prowadzić auta po alkoholu, bo dla niego to właśnie oznacza przyjaźń. W Chile to raczej powierzchowne, niezobowiązujące.

Co jeszcze? Tyle tego jest, stary... To chyba najważniejsze.

Czy jest coś w Polsce, co chciałbyś zobaczyć w Chile i odwrotnie?

Z Polski do Chile? Czystość na ulicach — ale ważniejsza jest dla mnie kwestia bezpieczeństwa. Możesz wracać z imprezy o trzeciej nad ranem i nie martwić się. Możesz pójść na studia z laptopem w plecaku i się nie bać. Twoje dziecko może mieć pięć lat, jechać samo autobusem do szkoły i nic mu się nie stanie.

A z Chile w Polsce?

Żeby ludzie uśmiechali się do siebie, kiedy mijają się na ulicy. Albo żeby sąsiad, którego spotykasz na klatce schodowej, powiedział ci „dzień dobry” z uśmiechem.

¿Tu lugar favorito de Chile?

El campito de mis papás, el campo de mis papás en Calera de Tango. Ahí en un cerro no hay nada, solo naturaleza. Eso es lo que más me gusta.

¿Y aquí en Polonia, cuál es tu lugar?

Podría decir que difícil. Podría decir que las montañas. Puede ser ahí cerca de Zakopane, Szczyrk o también cerca del Báltico. Igual me gusta esa zona.

¿Cómo ha sido tu experiencia con los latinos acá?

Con los latinos acá, bien. En general bien. Estoy en una etapa que de alguna forma intento evitarlos, porque como quiero aprender polaco y busco más ese tipo de interacciones, entonces de alguna forma lo evito. Pero es la buena onda, ¿no? Pero en general bacán. O sea, los amigos que tengo aquí, chilenos, latinos, son el único momento en que uno puede hablar normal, como en casa.

¿Qué conclusión le darías a tu trabajo, a tu vida, a tu estancia en Polonia?

¿Qué conclusión? Podría decirte que la migración a Polonia ha sido una de las más complejas para mí. Simplemente por el hecho de los desafíos personales que implicó. Actualmente me siento como encantado de estar aquí. Me gusta estar aquí. Me gusta porque conocí a muchos artistas, me hice un grupo social artístico polaco que me acepta y esa es mi conclusión. Estoy recién empezando, loco. Se viene mucho por delante.

Jakie podsumowanie dałbyś swojej pracy, swojemu życiu, pobytowi w Polsce?

Powiedziałbym, że emigracja do Polski była jedną z najbardziej wymagających w moim życiu. Ze względu na wyzwania osobiste. Ale teraz czuję się tu dobrze. Podoba mi się. Poznałem wielu artystów, stworzyłem polską artystyczną społeczność, która mnie akceptuje. I to jest moje podsumowanie: dopiero zaczynam, stary. Przede mną jeszcze dużo.

Twoje ulubione miejsce w Chile?

Pole moich rodziców, na wsi w Calera de Tango. Tam, na wzgórzu, nie ma nic — tylko natura. To kocham najbardziej.

A w Polsce?

Trudno powiedzieć... Może góry — okolice Zakopanego, Szczyrk. Ale też nad Bałtykiem jest fajnie, lubię tę część Polski.

Jak wygląda twoje doświadczenie z Latynosami w Polsce?

Generalnie dobrze. Ale teraz jestem na etapie, że trochę ich unikam — bo chcę się nauczyć polskiego i szukam bardziej takich interakcji. Ale to nie znaczy, że ich nie lubię — przeciwnie, mam znajomych Latynosów, Chilijczyków i to są chwile, kiedy mogę mówić normalnie, jak w domu.

Fot. J. Walle

Fot. J. Walle

Algo más, algo adicional de tu rompo pecho?

Sí, me gustaría decir algo adicional. Mi misión como ser humano, artista, amigo, es que la gente haga más arte. En realidad, alrededor mío, cuando me visita alguien, siempre algo hace en mi casa, o los niños que van, siempre algo terminan haciendo. Entonces mi mensaje pinta, canta, baila. Porque al final todos lo hicimos cuando niños. Algunos pararon antes, algunos lo dejaron a temprana edad, otros continuamos, pero al final nunca es tarde para reencontrarse con esa faceta que todos tenemos adentro.

Así que hagan arte. Ese es mi mensaje por el bienestar del alma, por la salud.

Por: **J. Walle**

Chcesz dodać coś na koniec?

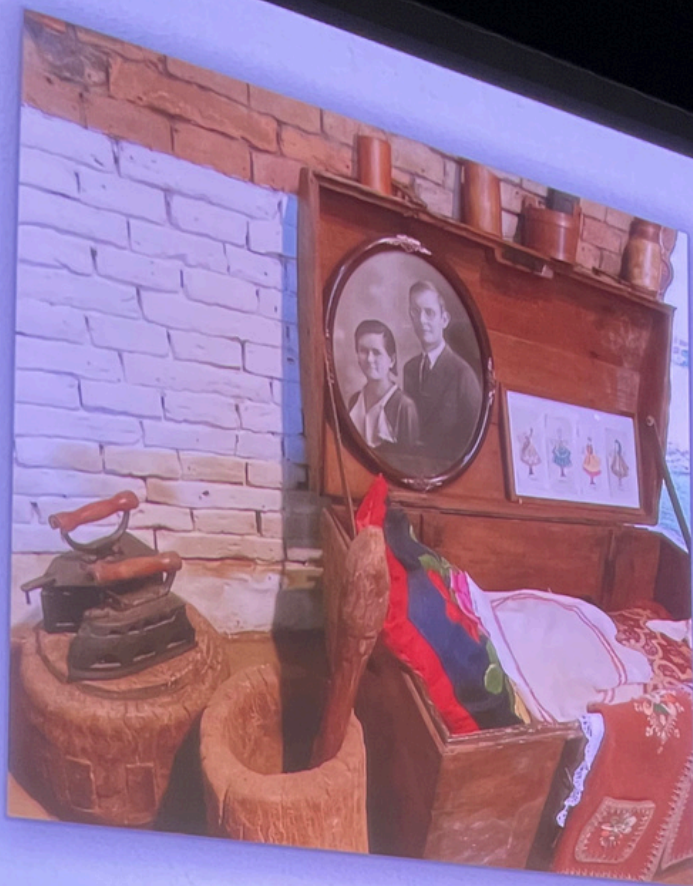
Tak. Chciałbym powiedzieć coś jeszcze. Moim celem jako człowieka, artysty, przyjaciela, jest to, żeby ludzie tworzyli więcej sztuki.

U mnie w domu, jak ktoś mnie odwiedza, to zawsze coś tworzy. Dzieci też — zawsze coś robią.

Więc mój przekaz brzmi: malujcie, śpiewajcie, tańczcie. Bo wszyscy to robiliśmy jako dzieci. Niektórzy przestali wcześniej, inni później, ale nigdy nie jest za późno, żeby wrócić do tej części siebie, którą wszyscy mamy w środku.

Twórzcie sztukę — to dla dobra duszy i zdrowia.

Przeprowadził: **J. Walle**

DÍA DEL COLONO POLACO EN ARGENTINA

DZIEŃ POLSKIEGO
OSADNIKA W ARGENTYNIE

Argentina conmemora el Día del Colono Polaco cada 8 de junio. Este año, las celebraciones se llevaron a cabo en el nuevo Museo de la Historia de Polonia. Organizado por el Prof. Marcin Napiórkowski, director del museo, y con la participación de distinguidos invitados de la Embajada de Argentina y la Embajada de Ucrania, el evento rindió homenaje a los primeros inmigrantes polacos y ucranianos en Misiones, Argentina.

El evento constó de tres partes: una ponencia sobre la historia de la migración polaca y ucraniana a Argentina, una presentación musical y la proyección de un documental. La embajadora Alicia Irene Falkowski, siempre cercana a la gente, saludó a todos los asistentes e inauguró el evento con un discurso cargado de gracia, empatía y cordialidad. Habló sobre la solidaridad y la unidad de los primeros inmigrantes, y del agradecimiento del pueblo argentino hacia ellos por haber elegido Argentina y haber contribuido tanto a la economía y la cultura del país.

Fot. J. Walle

8 czerwca Argentyna obchodzi Dzień Polskiego Osadnika. W tym roku uroczystości odbyły się w nowym Muzeum Historii Polski. Gospodarzem wydarzenia był prof. Marcin Napiórkowski, dyrektor Muzeum, który wraz z honorowymi gośćmi – przedstawicielami Ambasady Republiki Argentyny i Ambasady Ukrainy – oddał hołd pierwszym polskim i ukraińskim imigrantom w prowincji Misiones w Argentynie.

Wydarzenie składało się z trzech części: prelekcji na temat historii migracji polskiej i ukraińskiej do Argentyny, występu muzycznego oraz projekcji filmu dokumentalnego. J. E. Ambasador Argentyny Alicia Irene Falkowski, zawsze blisko ludzi, osobiście powitała wszystkich gości i otworzyła uroczystość przemówieniem pełnym elegancji, ciepła i empatii. Podkreśliła solidarność i jedność pierwszych osadników oraz wdzięczność narodu argentyńskiego za to, że wybrali Argentynę i wnieśli ogromny wkład w jej rozwój gospodarczy i kulturalny.

Fot. J. Walle

El director Napiórkowski expresó que la historia polaca existe en todos los lugares donde hay polacos, y aún más en la emigración. Destacó la importancia de los inmigrantes que llevan consigo la lengua, la cultura y la memoria de Polonia.

Dos académicos de la Universidad de Varsovia ofrecieron una ponencia sobre la historia de la inmigración polaca: el profesor Jerzy Mazurek, del Instituto de Estudios Ibéricos e Iberoamericanos, y Mateusz Grzegoszczyk, también de la Universidad de Varsovia. "Argentina es un país de inmigrantes" – comenzó el profesor Mazurek. Habló sobre las oleadas migratorias desde la década de 1880. Antes de 1914, se habían establecido más de 31 mil polacos en Argentina, 10 mil de ellos en Misiones. En 1939, la cifra creció hasta alcanzar un estimado de 50 mil en esa provincia. Desde trabajar en las cosechas (cultivo de maíz, porotos negros, mandioca, papas y, por supuesto, yerba mate), hasta fundar escuelas para educar a los hijos de los primeros colonos, Mazurek destacó la influencia polaca tanto en la agricultura como en la educación en Argentina.

Mateusz Grzegoszczyk abordó las tres oleadas de inmigración ucraniana a Argentina. Explicó que el nombre "Misiones" proviene de las misiones jesuíticas de los siglos XVII y XVIII, en una zona ubicada entre Argentina, Brasil y Paraguay. Durante casi un siglo, entre 1897 y la década de 1950, los ucranianos fueron bien recibidos y valorados en Argentina. La inmigración se detuvo en tiempos de crisis económica, con el aumento de precios y la escasez de viviendas en Buenos Aires, pero la comunidad ucraniana allí se mantuvo —y aún se mantiene— unida.

Fot. J. Walle

Dyrektor Napiórkowski powiedział, że historia Polski obecna jest wszędzie tam, gdzie są Polki i Polacy – tym bardziej na emigracji. Zwrócił uwagę na to, jak żywa i istotna jest pamięć o Polsce, a także kultura i język, które emigranci zabierają ze sobą.

Prelekcję na temat historii polskiej imigracji wygłosili naukowcy z Uniwersytetu Warszawskiego: prof. Jerzy Mazurek z Instytutu Studiów Iberyjskich i Iberoamerykańskich oraz Mateusz Grzegoszczyk. – Argentyna to kraj imigrantów – rozpoczął prof. Mazurek. Mówił o falach migracji sięgających lat 80. XIX wieku. Przed 1914 rokiem w Argentynie osiedliło się ponad 31 tysięcy Polaków, z czego około 10 tysięcy w prowincji Misiones. Do 1939 roku liczba ta wzrosła do około 50 tysięcy w samej tylko prowincji. Od pracy na roli (uprawa kukurydzy, czarnej fasoli, manioku, ziemniaków i oczywiście yerba mate), po zakładanie szkół dla dzieci pierwszych osadników – Mazurek podkreślił wpływ Polaków na rolnictwo i edukację w Argentynie.

Mateusz Grzegoszczyk przybliżył trzy fale ukraińskiej imigracji do Argentyny. Wyjaśnił, że nazwa Misiones pochodzi od jezuickich misji z XVII i XVIII wieku, a sama prowincja położona jest na styku trzech krajów: Argentyny, Brazylii i Paragwaju. W ciągu niemal stulecia – od 1897 roku do lat 50. XX wieku – Ukraińcy byli w Argentynie serdecznie przyjmowani i doceniani. Migracja ustała wraz z pogarszającą się sytuacją gospodarczą: rosnącymi kosztami życia i niedoborem mieszkań w Buenos Aires. Mimo to ukraińska społeczność była dobrze zorganizowana i taka pozostała do dziś.

Fot. J. Walle

La parte artística del evento incluyó la interpretación musical de una cantante argentina. Durante su presentación, incorporó la tradicional ceremonia de la yerba mate, ofreciendo un mate a la embajadora Falkowski. La actuación rindió homenaje a las tradiciones argentinas, a la yerba mate y al amor por el país.

Część artystyczna wydarzenia obejmowała występ argentyńskiej wokalistki. Podczas krótkiego koncertu artystka włączyła do występu element tradycyjnej ceremonii yerba mate i poczęstowała naparem panią ambasador Falkowski. Występ oddał hołd argentyńskim tradycjom, yerba mate oraz miłości do ojczyzny.

Fot. J. Walle

La proyección del documental concluyó el evento. La película *Colorada*, dirigida por Agnieszka Lipiec-Wróblewska, narra las historias de inmigrantes polacos, como la familia Szelaḡowski: sus recuerdos, su adaptación a la sociedad argentina y su producción de yerba mate —en particular, el negocio yerbatero en Apóstoles, Misiones. Las historias de los descendientes fueron conmovedoras, auténticas y fascinantes. Un país tan distante de Polonia acogió a los polacos y los incorporó como propios. La película mostró la huella profunda que dejaron esos inmigrantes.

Este evento excepcional celebró al colono polaco y ucraniano de manera distinguida y significativa. Demostró que la unión entre Argentina y Polonia es sólida, respetuosa y valiosa.

Wydarzenie zwięczyła projekcja filmu dokumentalnego. Obraz Colorada w reżyserii Agnieszki Lipiec-Wróblewskiej opowiadał historie polskich imigrantów w Misiones – m.in. rodziny Szelaḡowskich – ich wspomnienia, proces adaptacji do argentyńskiego społeczeństwa oraz produkcję yerba mate, jak w przypadku przedsiębiorstwa Apostoleña w Misiones. Opowieści potomków osadników były poruszające, autentyczne i fascynujące. Kraj tak odległy od Polski przyjął naszych rodaków z otwartymi ramionami i włączył ich do swojego społeczeństwa. Film ukazuje trwałe ślad, jaki polscy imigranci pozostawili po sobie w Argentynie.

To wyjątkowe wydarzenie w piękny i doniosły sposób uczciło pamięć polskich i ukraińskich osadników. Pokazało, że więź łącząca Argentynę i Polskę jest silna, oparta na wzajemnym szacunku i wspólnych wartościach.

Escrito por: **Weronika Bazydło**

Fot. Weronika Bazydło

Autorka: **Weronika Bazydło**

MAKE UP
EVENTS & PARTIES

MAKIJAZ

NA IMPRESZY FIRMOWE

dobrogowskamakeup

WARSAW · POLAND

dobrogowska.studio@gmail.com

+48 510 787 964

Publicidad
REKLAMA
vistularte@gmail.com

Publicidad
REKLAMA
vistularte@gmail.com

SPEEDWAY

CARRERAS DE PISTA DE TIERRA

WYŚCIGI NA BRUDNYM TORZE

Argentina es el primer país sudamericano en participar en el Campeonato Mundial por Equipos: FIM Speedway of Nations 2025, que se celebrará en Toruń. El 1 de octubre, se enfrentará a Australia, República Checa, Francia, Finlandia y Ucrania en la segunda semifinal.

En esta ocasión, queremos presentar a nuestros lectores hispanohablantes qué es el speedway, cariñosamente llamado "żużel" (escoria) en polaco, así como la historia de este deporte y sus reglas.

1. El speedway nació en Australia, donde a principios del siglo XX se comenzaron a organizar carreras de motos en pistas de tierra. Desde allí se extendió a Nueva Zelanda, Estados Unidos y Gran Bretaña, donde se conocía como carreras en pistas de tierra.
2. La primera competición de speedway en Polonia se celebró en Mysłowice en la década de 1930. En aquel entonces, las carreras se dividían en categorías según la cilindrada de la motocicleta.

Argentyna jest pierwszym krajem z Ameryki Południowej, który weźmie udział w Drużynowych Mistrzostwach Świata : FIM Speedway of Nations 2025 w Toruniu. W dniu 1 października w drugim półfinale zmierzy się z Australią, Czechami, Francją, Finlandią oraz Ukrainą.

Z tej okazji chcielibyśmy przybliżyć naszym hiszpańskojęzycznym czytelnikom, czym jest speedway, w języku polskich zwany pieszczotliwie „żużlem”, jak jest historia tego sportu i jego zasady.

1.Speedway narodził się w Australii, gdzie już na początku XX wieku organizowano wyścigi na motocyklach na żużlowych nawierzchniach. Stamtąd trafił do Noowej Zelandii, USA i Wielkiej Brytanii. Nazywano je tam wyścigami na brudnym torze.

3. La longitud de la pista en el speedway clásico puede variar entre 260 y 425 metros.

4. La carrera se divide en series, y cada serie consiste en cuatro vueltas a la pista. En cada ronda compiten cuatro pilotos de speedway, dos por cada equipo. El número total de carreras depende del tipo de competición.

5. El ganador obtiene tres puntos; el segundo lugar, dos; el tercero, uno; y el último no recibe puntos.

2.Pierwsze zawody żużlowe w Polsce rozegrano w Mysłowicach w latach 30. XX wieku. Obowiązywał wtedy podział na klasy w zależności od pojemności silnika motocyklu.

3.Długość toru w żużlu klasycznym może się wahać od 260 m do 425 m.

4.Wyścig dzieli się na biegi, a jeden bieg to cztery okrążenia toru. W każdym biegu rywalizuje ze sobą czterech żużlowców, po dwóch z każdej drużyny. Liczba biegów zależy od rodzaju zawodów.

6. En las ligas de speedway, los equipos compiten entre sí en una ronda regular (round robin) para escalar posiciones en la tabla. Posteriormente, los mejores clasificados disputan los play-offs por el título de campeón de liga.

7. En 2024, más de 350.000 espectadores asistieron a los estadios de speedway en Polonia.

8. Los equipos de speedway más populares en Polonia son: Unia Leszno, Polonia Bydgoszcz y Apator Toruń.

5. Zwycięzca otrzymuje trzy punkty, drugi – dwa punkty, trzeci – jeden punkt, a ostatni – punktów zero.

6. W lidze żużlowej drużyny rozgrywają ze sobą spotkania w rundzie zasadniczej (każdy z każdym), aby zdobyć pozycję w tabeli. Potem najlepsze drużyny z rundy zasadniczej walczą w play-offach o tytuł mistrza ligi.

7. W 2024 roku na trybunach żużlowych stadionów w Polsce zasiadło 350 tysięcy widzów.

9. En Argentina, las pistas de speedway se encuentran en el suroeste de la provincia de Buenos Aires. Cada carrera del Campeonato Argentino reúne, en promedio, a unos 5.000 espectadores.

10. El polaco Patryk Wojdyło ganó el campeonato individual de speedway en Argentina en dos ocasiones: en 2023 y 2024.

11. El Speedway of Nations es una serie de torneos en la que las selecciones nacionales compiten entre sí. Cada piloto que representa a un país se enfrenta a los pilotos de otras selecciones.

12. El Gran Premio FIM de Speedway es una serie anual de torneos organizada por la FIM (Federación Internacional de Motociclismo) desde 1995, con el objetivo de coronar al campeón mundial individual.

8. Najpopularniejsze drużyny żużlowe w Polsce to : Unia Leszno, Polonia Bydgoszcz i Apator Toruń.

9. W Argentynie tory żużlowe znajdują się w południowo-zachodniej części prowincji Buenos Aires. Każdy wyścig Mistrzostw Argentyny ogląda średnio 5000 widzów.

10. Polak Patryk Wojdyło dwukrotnie wygrał żużlowe mistrzostwa indywidualne w Argentynie : w roku 2023 i 2024.

11. Speedway of Nations to cykl turniejów, w którym drużyny narodowe mierzą się ze sobą w meczach. Każdy zawodnik reprezentujący drużynę jeździ przeciwko swojemu koledze z innego kraju.

12. FIM Speedway Grand Prix to coroczny cykl turniejów, organizowany przez FIM (Fédération Internationale de Motocyclisme) od 1995 roku. Jego celem jest wyłonienie indywidualnego mistrza świata.

Escrito por/Autorka: **ANNA KRAUS**

vistularte.pl

KULTURA | SZTUKA | HISTORIA | NAUKA | TRENDY | SIECI SPOŁECZNOŚCIOWE
CULTURA | ARTE | HISTORIA | CIENCIA | TENDENCIAS | REDES SOCIALES

VISTULARTE

**COLECCIÓN
STUDIOLO.
CANDELA A.
SOLDEVILLA
MUJERES EN EL COLECCIONISMO**

**KOLEKCJA STUDIOLO.
CANDELA A. SOLDEVILLA – W
GABINECIE MYŚLI I IDEI
KOBIECY – KOLEKCJONERKI**

“Mujeres en el coleccionismo” fue una mesa redonda dedicada al arte y al papel de las mujeres propietarias y coleccionistas en España y Polonia. El evento, organizado por el Instituto Cervantes, sirvió además como inauguración de la exposición de arte de Candela A. Soldevilla, coleccionista y propietaria de la colección Studiolo Candela A. Soldevilla. Un total de 35 obras de su colección se exhiben en el Instituto hasta el 28 de septiembre.

El panel estuvo formado por tres mujeres destacadas: Candela A. Soldevilla; Alicia Ventura, coleccionista, gestora y asesora cultural, colaboradora habitual de Candela desde hace años; y Marzena Putkiewicz, empresaria, asesora cultural y agente de ventas, quien moderó la conversación.

Fot. Weronika Bazydło

Fot. Weronika Bazydło

„Mujeres en el coleccionismo” (Kobiety w kolekcjonerstwie) to tytuł debaty poświęconej sztuce i roli kobiet jako właścielek i kolekcjonerek dzieł sztuki w Hiszpanii i Polsce. Wydarzenie, zorganizowane przez Instytut Cervantesa, zainaugurowało wystawę prac Candeli A. Soldevilli, kolekcjonerki i właścicielki kolekcji Studiolo Candela A. Soldevilla. Łącznie 35 dzieł z jej zbiorów można oglądać w Instytucie do 28 września.

W panelu wzięły udział trzy wybitne kobiety: Candela A. Soldevilla, Alicia Ventura – kolekcjonerka, menadżerka i doradczyni kulturalna, od lat współpracująca z Candelą – oraz Marzena Putkiewicz, przedsiębiorczyni, doradczyni artystyczna i agentka sprzedaży, która poprowadziła rozmowę.

Candela posiada ponad 670 dzieł, z czego ponad 400 to portrety głów – jej ulubiony motyw. W 2023 roku została uhonorowana Złotym Medalem Zasługi w Dziedzinie Sztuk Pięknych w Hiszpanii. Wraz z Alicią wspiera mniej znanych artystów poprzez swoją fundację, której celem jest pomoc twórcom wizualnym, muzykom, poetom i malarzom mającym ograniczone możliwości i brak kontaktów w świecie sztuki. Zdaniem Candeli najlepszą formą wsparcia artystów jest kupowanie i produkowanie ich sztuki. – Nie wszyscy mają szczęście, pieniądze czy wsparcie galerii – zaznaczyła.

Candela posee más de 670 obras en su colección, de las cuales más de 400 son retratos de cabezas, su temática preferida. En 2023 recibió la Medalla de Oro al Mérito en las Bellas Artes en España. Junto con Alicia, promueve a artistas menos conocidos a través de su fundación, centrada en apoyar a artistas visuales, músicos, poetas y pintores que tienen menos oportunidades o carecen de conexiones. Según Candela, comprar y producir arte es la mejor forma de apoyar a los artistas. "No todos tienen suerte, fortuna o el respaldo de una galería", afirmó.

En España, muchas mujeres están al frente de importantes colecciones de arte. Pero Candela lo tiene claro: "No compro obras de mujeres porque sean mujeres. Al contrario. Compro lo que me gusta". Para ella, las mujeres siempre han estado presentes en el mundo del arte como compradoras y vendedoras. Hoy, su papel es más visible. "No hay machismo en el mundo del arte. Estoy muy contenta con el momento actual", añadió.

Por su parte, Marzena Putkiewicz explicó por qué las mujeres polacas compran arte. Muchas gestionan su propio patrimonio, lo que les da libertad para construir una colección personal. Según ella, hay tres motivaciones principales:

- 1. Emocional:** detrás de la elección de una obra hay una misión, un legado que quieren dejar a las futuras generaciones.
- 2. Inversión:** son conscientes del valor económico del arte.
- 3. Estética:** compran lo que les gusta, aunque también valoran su potencial de revalorización.

W Hiszpanii wiele kobiet stoi dziś na czele znaczących kolekcji sztuki. Candela mówi wprost: – Nie kupuję dzieł kobiet dlatego, że są kobietami. Wręcz przeciwnie. Kupuję to, co mi się podoba. Według niej kobiety od zawsze były obecne w świecie sztuki jako kupujące i sprzedające. Dziś ich rola jest po prostu bardziej widoczna. – Nie ma w tym świecie machismo. Cieszę się z obecnych czasów – dodała.

Z kolei Marzena Putkiewicz przedstawiła, dlaczego polskie kobiety decydują się na kupowanie dzieł sztuki. Wiele z nich zarządza własnym majątkiem, co daje im wolność w budowaniu osobistej kolekcji. Według niej można wyróżnić trzy główne motywacje:

- 1. Emocjonalna** – za wyborem dzieła stoi misja, chęć stworzenia dziedzictwa, które przekażą przyszłym pokoleniom.
- 2. Inwestycyjna** – czysta kalkulacja, są świadome ekonomicznej wartości sztuki.
- 3. Estetyczna** – kupują to, co im się podoba, ale też to dzieło, które ma szansę wzrosnąć na wartości.

Fot. Weronika Bazydło

En el caso de Candela, su impulso es la pasión y el amor por el arte. Cada obra que adquiere está conectada con una emoción. No vende ninguna de sus piezas y solo compra pintura. Sigue su intuición: "El arte es una herramienta para pensar, sentir y vivir", dijo. Aunque su colección crece cada semana, tanto ella como Alicia subrayaron que no es necesario comprar arte para disfrutarlo: "No hace falta comprar arte para emocionarse. Hay museos que ofrecen esa experiencia".

Cuando la presentadora preguntó por las diferencias entre coleccionistas hombres y mujeres, Candela respondió que actualmente no hay tantas: "Los hombres ya no tienen miedo de expresar emociones. Antes sí. También hay muchas más mujeres estudiando arte ahora, y muchas artistas mujeres que habían sido olvidadas están siendo redescubiertas".

Fot. Weronika Bazydło

W przypadku Candeli to pasja i miłość do sztuki są najważniejsze. Każde dzieło, które trafia do jej zbiorów, jest związane z jakimś emocjonalnym przeżyciem. Nie sprzedaje żadnych prac, kolekcjonuje wyłącznie malarstwo. Kieruje się intuicją: – Sztuka to narzędzie do myślenia, odczuwania i życia – mówi. Chociaż jej kolekcja powiększa się co tydzień, zarówno ona, jak i Alicia podkreślały, że nie trzeba kupować sztuki, aby się nią cieszyć. – Nie trzeba mieć sztuki na własność, żeby ją przeżywać. Są muzea, które oferują takie doświadczenie.

Na pytanie prowadzącej o różnice między kolekcjonerami i kolekcjonerkami Candela odpowiedziała, że obecnie nie są one aż tak widoczne: – Mężczyźni nie boją się już okazywać emocji. Dawniej było inaczej. Dziś także więcej kobiet studiuje sztukę, a wiele artystek, które wcześniej były zapomniane, odzyskuje należne im miejsce.

Pod koniec debaty padło pytanie: czy rozmiar ma znaczenie? Candela nie miała wątpliwości: – Oczywiście, że nie. Rozmiar nie ma znaczenia. Choć jej ulubionym tematem są portrety głów, nie są to duże obrazy. Wkrótce odbierze w Nowym Jorku wyjątkową miniaturę. – Miniatura też może być cudem – powiedziała. Jej dom to przestrzeń do kontemplacji i dekorowania sztuką. Najważniejsze jest to, by dzieło wywoływało emocje – niezależnie od rozmiaru.

Ciekawostką jest, że wiele polskich kolekcjonerek preferuje duże formaty. Doskonały obraz może nie przypaść im do gustu, jeśli jest zbyt mały. Duże prace bardziej przyciągają uwagę i pozwalają na głębszy odczyt emocji. Polskie kolekcjonerki pragną być widoczne.

Al final de la mesa redonda, surgió la pregunta: ¿es el tamaño importante? Candela fue tajante: “Clarísimo: el tamaño no importa”. Aunque su tema favorito son las cabezas, también tiene obras grandes. Próximamente recogerá una miniatura muy valiosa en Nueva York. “Una miniatura puede ser una maravilla”. Su casa es para ver y decorar con obras. Para ella, el arte tiene que despertar emociones, sin importar el tamaño.

Curiosamente, muchas coleccionistas polacas prefieren obras grandes. Una pintura excelente puede no gustarles si es demasiado pequeña. Las piezas grandes llaman más la atención y permiten leer más emociones. Coleccionistas polacas tienen ganas de ser visibles.

Fot. Weronika Bazydło

Candela cerró el panel con una reflexión personal: Las obras son mi desarrollo. Me ayudan a crecer como persona. Colecciono porque me gusta. Pienso en dónde estoy y hacia dónde voy.

Después de la charla, ofreció un recorrido por la exposición, explicando cada una de las 35 obras expuestas. Fue evidente que hablar de arte y compartir su colección es su verdadera pasión. No solo contó la historia de cada adquisición, sino también las emociones que vivió al encontrarlas.

No te pierdas la oportunidad de ver esta exposición y sentir el arte por ti mismo.

Na zakończenie Candela podzieliła się osobistą refleksją:

– Dzieła to mój rozwój. Pomagają mi się rozwijać jako człowiek. Kolekcjonuję, bo to lubię. Zastanawiam się, gdzie jestem i dokąd zmierzam.

Po debacie Candela oprowadziła gości po wystawie, opowiadając o każdej z 35 prezentowanych prac. Było oczywiste, że mówienie o sztuce i dzielenie się swoją kolekcją to jej prawdziwa pasja. Nie tylko przybliżyła historię poszczególnych zakupów, lecz także wspomniała o emocjach i osobistych przeżyciach, jakie im towarzyszyły.

Nie przegap okazji, by zobaczyć tę wystawę i poczuć sztukę na własnej skórze.

Escrito por: **Weronika Bazydło**

Fot. Weronika Bazydło

Fot. Weronika Bazydło

Fot. Weronika Bazydło

Autorka: **Weronika Bazydło**

*¿Te interesa colaborar
con nosotros?*

Escríbenos un mensaje

**Be one
of us**

vistularte@gmail.com

*Jesteś zainteresowany
współpracą z nami?*

Napisz do nas wiadomość

OSIEDLE PRZYJAŹŃ

DISTRITOS MISTERIOSOS DE VARSOVIA

TAJEMNICZE WARSZAWSKIE DZIELNICE #3

Anna Kraus

Justo al lado de la estación de metro de Bemowo, se esconde entre la vegetación una pintoresca urbanización de casas de madera. Fue construida en la década de 1950 para albergar a los obreros soviéticos que trabajaban en la construcción del Palacio de la Cultura y la Ciencia de Varsovia. Con fines propagandísticos, recibió el nombre de Amistad.

Tras la inauguración del Palacio, la urbanización cambió de residentes: estudiantes y empleados de la universidad se mudaron a las casas de madera. Muchos de ellos aún viven allí.

El año pasado, el conjunto urbano, con su distribución original y sus edificios, fue inscrito en el registro de monumentos históricos.

Texto y fotos: Anna Kraus

Tuż obok stacji metra Bemowo kryje się w zieleni malownicze osiedle drewnianych domków. Wzniesiono je w latach 50. XX wieku dla radzieckich robotników budujących Pałac Kultury i Nauki w Warszawie i w celach propagandowych nadano mu nazwę Przyjaźń.

Po uroczystym otwarciu PKiN osiedle zmieniło właściciela : do drewniaków wprowadzili się studenci i pracownicy uczelni. Mieszkają tam do dziś.

W ubiegłym roku układ osiedla z zespołem budynków został wpisany do rejestru zabytków.

Tekst i zdjęcia : Anna Kraus

Anna Kraus

Anna Kraus

Anna Kraus

Anna Kraus

Anna Kraus

Anna Kraus

VISTULARTE

Siguenos en nuestras redes sociales.
Obserwuj nas w mediach społecznościowych.

www.vistularte.pl

vistularte@gmail.com

